Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Пеліван Іван Сергійович,**
1984 року народження, **громадянин України**
освіта вища: у **2008 році** закінчив **Київський національний університет внутрішніх справ** за спеціальністю **"Правознавство" (диплом магістра)**.
З вересня 2021 року по травень 2025 року аспірант заочної форми навчання **Національної академії внутрішніх справ**, виконав акредитовану освітньо-наукову програму **Національної академії внутрішніх справ**. Поновлений на заочну форму навчання в липні 2026 року.
На сьогоднішній день прокурор першого відділу другого управління Департаменту нагляду за додержанням законів органами Державного бюро розслідувань Офісу Генерального прокурора.

Разова спеціалізована вчена рада утворена наказом **Національної академії внутрішніх справ** від **«28» серпня 2026 року № 1106**, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради -	**Олега Ємця,** доктора юридичних наук, професора, професора кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ;
	Вікторії Зарубей, кандидата юридичних наук, професора, професора кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ; **Ганни Степанової,** кандидата юридичних наук, доцента, професора кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ.
Офіційних опонентів -	**Олександра Старенького**, доктора юридичних наук, доцента, головного наукового співробітника наукової лабораторії № 1 науково-організаційного центру Національної академії Служби безпеки України;
	Тимура Лоскутова, доктора юридичних наук, професора, головного наукового співробітника науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням Навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції імені Е. О. Дідоренка Донецького державного університету внутрішніх справ.

на засіданні **«15» жовтня 2026 року** прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань **«Право» Пелівану Івану Сергійовичу** на підставі публічного захисту дисертації **«Процесуальний порядок досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності»** за спеціальністю 081 «Право».

Дисертацію виконано в **Національній академії внутрішніх справ, МВС України, м. Київ.**

Науковий керівник – **Ольга Хахуцяк**, кандидат юридичних наук, доцент, провідний науковий співробітник відділу організації наукової діяльності Національної академії внутрішніх справ.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація є комплексним кримінальним процесуальним дослідженням теоретичних, нормативно-правових та прикладних проблем досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. У роботі сформовано цілісне наукове бачення процесуального порядку такого розслідування з урахуванням специфіки корупційних кримінальних правопорушень, особливостей їх виявлення та доказування, застосування заходів забезпечення кримінального провадження, проведення слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, а також використання результатів спеціальних форм взаємодії уповноважених суб'єктів. До найбільш вагомих положень дослідження, які характеризують його новизну, належать такі:

вперше обґрунтовано концептуальний підхід до процесуального забезпечення досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, що ґрунтується на системному взаємозв'язку визначення підслідності, організації процесуального керівництва, доказування, проведення процесуальних дій, застосування заходів забезпечення кримінального провадження, повідомлення про підозру та завершення досудового розслідування. У результаті визначено систему взаємопов'язаних процесуальних процедур, їх послідовність та особливості реалізації, що забезпечило цілісне теоретичне обґрунтування процесуального порядку досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень;

вперше розроблено процесуальну конструкцію протоколу «Актуальних даних особи», у якому запропоновано фіксувати актуальне місце проживання (перебування), засоби зв'язку та інші контактні відомості підозрюваного чи обвинуваченого з покладенням на нього обов'язку повідомляти про їх зміну. Запровадження такого процесуального механізму спрямоване на забезпечення належного здійснення викликів, мінімізацію випадків ухилення особи від участі у кримінальному провадженні та запобігання необґрунтованому затягуванню його строків;

вперше обґрунтовано комплекс взаємопов'язаних процесуальних рішень щодо повідомлення особі про підозру та завершення досудового розслідування, якими конкретизовано порядок складання і вручення письмового повідомлення про підозру, зокрема спеціальним суб'єктам, підстави його скасування, процедуру відкриття матеріалів, вручення обвинувального акту та направлення його до суду. У результаті сформовано узгоджений процесуальний механізм переходу від набуття особою статусу підозрюваного до завершення досудового розслідування, спрямований на усунення нормативної невизначеності та забезпечення реалізації права на захист;

вперше сформовано систему взаємопов'язаних критеріїв оцінки допустимості доказів, одержаних під час досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень, що охоплює перевірку належності процесуального

джерела, законності способу отримання та фіксації доказової інформації, компетенції суб'єкта її одержання, дотримання встановленої процесуальної форми, а також гарантій прав учасників кримінального провадження з урахуванням правових позицій Верховного Суду та практики Європейського суду з прав людини. У результаті визначено послідовний алгоритм перевірки допустимості доказів, який дає змогу комплексно оцінювати законність їх одержання та використання у кримінальному провадженні й виявляти процесуальні порушення, що можуть зумовлювати визнання доказів недопустимими;

вперше запропоновано комплекс взаємоузгоджених змін до кримінального процесуального законодавства, спрямованих на усунення нормативних прогалин, що негативно впливають на результативність досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. У результаті сформульовано конкретні пропозиції щодо уточнення правил підслідності, удосконалення порядку здійснення окремих процесуальних дій та забезпечення належного використання їх результатів у доказуванні, що спрямовано на підвищення правової визначеності та ефективності процесуального механізму досудового розслідування цієї категорії кримінальних правопорушень.

За своїм змістом дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами), Вимогам до оформлення дисертації, затверджених наказом міністерства освіти та науки України від 12 січня 2017 року № 40 (зі змінами) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами). Дисертаційна робота є оригінальною, самостійно виконаною науковою працею. Фактів порушень академічної доброчесності не виявлено.

Здобувач має сім наукових публікації за темою дисертації, серед яких три статті – у наукових фахових виданнях України, перелік яких затверджено МОН України, та чотирьох тез доповідей, що оприлюднено на міжнародних, всеукраїнських і міжвідомчих науково-практичних конференціях. Вимоги пунктів 6, 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами) дотримані. У наукових публікаціях у повній мірі обґрунтовуються отримані наукові результати відповідно до поставленої мети:

1.Пеліван І. С. Хахуцяк О.Ю. Окремі аспекти міжнародного співробітництва у кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень у сфері службової діяльності. Наукові перспективи № 5(59) 2025. С. 1599-1609.

URL: https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/24707/24681;

2.Пеліван І. С. Проблемні питання завершення досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень. Наукові праці Міжрегіональної

Академії управління персоналом. Юридичні науки. Випуск 1 (77). 2026. С. 59-72.
URL: https://journals.maup.com.ua/index.php/law/article/view/5616/5909;

3.Пеліван І.С. Негласні слідчі (розшукові) дії як засіб доказування у кримінальних провадженнях щодо корупційних правопорушень. Науковий вісник публічного та приватного права. 2026. Випуск 2. С. 249-259.
URL: https://www.nvppp.in.ua/vip/2026/2/40.pdf;

У дискусії взяли участь члени разової спеціалізованої вченої ради та висловили зауваження:

Офіційний опонент – доктор юридичних наук, доцент **Старенький Олександр Сергійович**, Національна академія Служби безпеки України, головний науковий співробітник наукової лабораторії № 1 науково-організаційного центру, виступив із побажаннями аспірантові: 1) враховуючи те, що робота була виконана під час дії правового режиму воєнного стану, дисертантові треба було б під час підготовки її, більше використовувати положення статті 615 КПК України, яка передбачає «Особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану» і порівнювати його із загальними положеннями кримінального процесуального законодавства, яке визначає загальний порядок здійснення кримінального провадження, оскільки спочатку війни, вся правоохоронна система і органи досудового розслідування і органи прокуратури, використовували відповідні механізми для розслідування відповідних корупційних кримінальних правопорушень, оскільки у нас не функціонували суди, ЄРДР, неможливо було залучити понятих для проведення СРД та інших процесуальних дій. Тому була прийнята відповідна ст. 615 КПК України, яка деталізувала відповідні винятки із загального порядку здійснення досудового розслідування та судовому розгляду у кримінальному провадженні; 2) враховуючи останню тенденцію органів досудового розслідування щодо використання матеріалів ОРД для притягнення винних осіб до відповідальності за корупційні правопорушення, зокрема і використання матеріалів ОРД для повідомлення про підозру, бажано було б в дисертаційній роботі присвятити відповідну тематику, оскільки вона є актуальною щодо виявлення таких кримінальних правопорушень і щодо використання відповідних результатів ОРД для кримінально-процесуального доказування; 3) робота мала б більш репрезентативний характер, якби в дисертації було досліджено питання використання результатів повної перевірки декларацій та моніторингу способу життя, що здійснюється НАПЗК для початку досудового розслідування відповідних кримінальних правопорушень.

Офіційний опонент – доктор юридичних наук, професор **Лоскутов Тимур Олександрович**, головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем запобігання кримінальним правопорушенням Навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції імені Е. О. Дідоренка Донецького державного університету внутрішніх справ, виступив без зауважень.

Рецензент – кандидат юридичних наук, професор **Зарубей Вікторія Володимирівна**, Національна академія внутрішніх справ, професор кафедри кримінального процесу, виступила без зауважень.

Рецензент – кандидат юридичних наук, доцент **Степанова Ганна Миколаївна**, Національна академія внутрішніх справ, професор кафедри кримінального процесу, виступила без зауважень.

Голова ради – доктор юридичних наук, професор **Ємець Олег Миколайович**, Національна академія внутрішніх справ, професор кафедри оперативно-розшукової діяльності, виступив без зауважень.

Результати відкритого голосування:

доктор юридичних наук, професор **Ємець Олег Миколайович**	**«За»**
доктор юридичних наук, доцент **Старенький Олександр Сергійович**	**«За»**
доктор юридичних наук, професор **Лоскутов Тимур Олександрович**	**«За»**
кандидат юридичних наук, професор **Зарубей Вікторія Володимирівна**	**«За»**
кандидат юридичних наук, доцент **Степанова Ганна Миколаївна**	**«За»**

Отже: «За» 5 (п'ять) членів ради,
«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Пелівану Івану Сергійовичу**
ступінь доктора філософії з галузі знань «**Право**»
за спеціальністю **081 «Право»**

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова
разової спеціалізованої вченої ради **Олег ЄМЕЦЬ**